Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

emplū. in mei memoriā succende. & que ad uictū pruenerit.
p̃facultatula tua paupib̃ distribue & egenis. Ds autē meus
quid ait. qd̃ uni ex minimis meis fecistis m̄ fecistis. qui ad
p̃ces serui sui helyę fec̄. ut uidue illi paupi. neq; farina in
hydria deficeret. nec oleū in lecito minuerēt. ipse domui
quoq; tue faciat numq̃m necessaria de ē. ac̄ te & in p̃senti
& in futuro bonis affatim abundare omnib̃. & insup & siquis tu
um exemplū imitat̃ similia in mei memoriā fecerit. & ipsi
dns bonorū omnium. auctor & hic temporalia retribuet. & in
futuro uitā eternam ēdonare dignet̄. Cū his tpmissis ut man
datis mulier dimissa domū suā cū gaudio reuersa ē. glo
rificans dn̄m. & inducens in omnib̃ mirabilib̃ & misericor
diis suis. Presesū uisit s̄ sedo in secretario tribunal p̃para
ri. & ibide s̄ beatū blasiū p̃sentari. Et ad ductor. dixē ei. Blasi.
unū tibi eligę eduob̃ aut adora dos & eris nr̄ amicus. aut
certe si hoc ñ feceris. diuersis & grauib̃ supplicis sub iace
bis. & mala morte interibis. Sēs blasius dixit. Iam dixi tibi
p̃ses. deos ñ ē simulacra que colitis. ligna. lapides. ferrā.
argentū & aurum opa manuū hominū. neq; enī dii ē posi
sunt qui ab hominib̃ fiunt. & non ipsi fecerunt celū. & ter
ram. mare & omnia que in eis sunt. p̃inde & ipsi pibunt.
& omēs qui confidunt in eis. unde neq; ipsos adoro. neq;
tormenta quib; me tirendū putas expauesco. p̃illa quip
pe aduersa etenim me p̃uenturū credo. Tunc p̃ses uides
ei animū in dno fixum. & mentē immutabilē ē. iussit
eū in ligno suspendi. & ferreos pectines. unde & lanę car